

editorial

APC HA SEMBRAT D'INCERTESA LA RECTA FINAL DE LA LEGISLATURA. APUNTA LA POSSIBLE APROVACIÓ DEL PRESSUPOST, CONTRA EL QUAL S'HA OPOSAT FRONTALMENT, SI QUEDA EXCLOSA DELS PACTES DEL CENTRE DRETA EN UNA MANIOBRA QUE DESACREDITA LA FORMACIÓ

Amenaces escabellades

I nverossímil. La possibilitat que Andorra pel Canvi doni suport al pressupost és, des del punt de vista de la lògica i la coherència política, escabellada. La crònica de la legislatura està plagada de manobres tàctiques, jocs d'artifici i estirabots, de su-peditar els interessos polítics i de partit als ge-nerals, però la formació encapçalada per Eusebi Nomen ha superat la darrera set-mana tots els registres. De res no ha servit al conseller general la seva proverbial capacitat per argumen-tar els posicionaments. Que el grup parlamentari que ha centrat tot el seu discurs en l'economia i en el desequilibri de les finances públi-ques, que no va votar el pressupost 2010 ni els crèdits extraordinaris a càrrec d'endeuta-ment i que ha presentat una esmena a la totali-tat als comptes del 2011 obri la porta ara a aprovar-los té, desgraciadament, ben poc a veure amb el projecte polític. Els dubtes jurí-dics que el decret de pròrroga del pressupost genera i que el Consell portarà al Constitucio-nal si el Govern no modifica són usats com una

NOMEN S'AGAFA AL
PRESSUPOST COM
UN CLAU ARDENT
PER NO QUEDAR
RELEGAT

excusa per condicionar l'elaboració de les llistes electorals del centre dreta, on tot i el prota-gonisme assolit aquesta legislatura, Nomen té dificultats per trobar encaix. El manteniment de les actuals aliances en el si de CR i la suma d'independents atorgaria a ApC i especialment al seu líder un paper secundari els pròxims comicis. La via triada per intentar condicionar la política de pactes –amençar amb un eventual allargament de la legislatu-ra– lluny d'ajudar a reforçar la seva posició la desacredita. Andorra pel Canvi ha deixat ben clar que l'a-provació o no del pressupost no depèn del dèficit, de les despeses corrents, dels ingressos, de les inver-sions o de la despesa social que pugui contenir o de la credibilitat del Govern que l'ha de tirar endavant, sinó de les possibilitats d'arti-cular un front alternatiu a l'actual majoria so-cialdemòcrata i del paper que aquesta forma-ció hi pugui tenir. El gir en els plantejaments no fa més que refermar la necessitat d'acabar amb el vodevil de la legislatura sense noves sorpreses ni teatralismes.